

Ἡ εἰς βραχεῖαν περίληψιν παρουσίας τῶν ἀπόψεων τοῦ σοφοῦ Διδασκάλου περί φιλελλήνων, ἴτοι περί τῶν φίλων τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς παραδόσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ὁ σημερινὸς Δυτικὸς πολιτισμὸς, πείθει περί τῆς ἀξίας τῆς παραδόσεως ταύτης ἐν παντὶ τόπῳ καὶ εἰς πάντα χρόνον διὰ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ μέλλοντος τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας καὶ ἀποτελεῖ τὴν πρὸς τοὺς κυβερνῶντας κραυγὴν ἑνὸς μεγάλου καὶ φωτισμένου ἐπιστήμονος νὰ μὴ παρασυρθοῦν ἀπὸ τὰ κηρύγματα τοῦ μοντερνισμοῦ καὶ βραδυσμίου μιᾶς ἐποχῆς τεταραγμένης, οἷα ἡ σημερινή. Ἀξίζει νὰ μελετηθῇ προσεκτικὰ ἢ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κ. Χ. Φλωράτου μεταφρασθεῖσα μελέτη αὐτῆ ἀπὸ ὄλων τῶν φιλολόγων καὶ νὰ ἀποτελέσῃ ἐγκόλιον αὐτῶν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

* * *

ΔΗΜ. ΙΩ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ, Δρος Φιλοσοφίας, *«Δοκίμια εἰς τὴν σύγχρονον Φιλοσοφίαν»*, (σ. 104), Ἀθῆναι 1960.

Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον *«Δοκίμια εἰς τὴν σύγχρονον φιλοσοφίαν»* ἔργον τοῦ κ. Δ. Κουτσογιαννοπούλου φέρει ὄντως τὸν ἀκριβῆ τίτλον. Διότι αἱ ἐν αὐτῷ 5 πραγματεῖαι (*«Χριστιανισμὸς καὶ Ἀνθρωπισμὸς»*, *«Νεοελληνισμὸς καὶ Φιλοσοφία»*, *«Λογικὴ καὶ Διαλεκτικὴ»*, *«Ἐλευθερία καὶ Χάρις»*, *«Τὸ μέλλον τῆς Τέχνης»*) ἀποτελοῦσιν ἐκάστη χωριστὰ καὶ ἅπασαι ὁμοῦ ἐν συνεχῆς ὄλον, ἀφορῶν εἰς θέματα θρησκείας—φιλοσοφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐν συναφείᾳ πρὸς τὴν σύγχρονον φιλοσοφίαν, τὴν κατὰ τὴν γνώμην του ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν σύλληψιν καὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ εἶναι ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ περιφήμου Γερμανοῦ φιλοσόφου Μ. Heidegger. Ἄριστα ὡσαύτως κατατοπισμένος εἶναι ὁ συγγραφεὺς καὶ εἰς τὰς θεωρίας τῶν μεγάλων Ἑλλήνων φιλοσόφων (Προσωκρατικῶν—Πλάτωνος—Ἀριστοτέλους—Πλωτίνου καὶ μεταγενεστέρων), ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν μεσαιωνικὴν Ἐκκλησιαστικὴν φιλοσοφίαν, μὲ βάσιν τὴν τοῦ Θωμᾶ Ἀκινάτου καὶ περαιτέρω τὴν τῶν ἐξεχόντων Γερμανῶν φιλοσόφων Καντίου, Ἐγέλου, Νεοκαντιανῶν καὶ τῶν εἰσηγητῶν τῆς φιλοσοφίας τῆς Φαινομενολογίας καὶ τοῦ Ὑπαρξισμοῦ Husserl, Heidegger, Sartre κ. ἄ.

Ἡ παρὰ τοῦ κ. Κουτσογιαννοπούλου ἐπεξεργασία ἐκάστου θέματος εἶναι ἄνευ χασμάτων τίθειαι τὸ ἐνδιαφέρον θέμα, γίνεται τούτου διαλεκτικὴ ἐπεξεργασία, μὲ κατάληξιν εἰς ἀναγκαίως συναγόμενα πορίσματα, κατάλληλα ὡς θεμέλιον περαιτέρω ἀναπτύξεως τοῦ θέματος. Οὕτως εἰς τὰς 104 σελίδας τῶν *«Δοκιμίων»* μὲ διανοητικὴν πυκνότητα, γλωσσικὴν ἐκφραστικότητα καὶ ἐπιγραμματικὴν βραχυλογίαν δίδεται ἱκανοποιούσα τὸν προσεκτικὸν ἀναγνώστην ἀπάντησις εἰς τὰ μεγάλα ζητήματα τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ, τοῦ συγχρόνου Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Φιλοσοφίας, Λογικῆς, Ἠθικῆς καὶ Αἰσθητικῆς. Παρατηρεῖται δηλ. εἰς τὰ *«Δοκίμια»* ἄφ' ἑνὸς μὲν φιλοσοφικὴ πολυμέρεια, ἄφ' ἑτέρου δὲ σαφῆς στάσις καὶ ὄριμος σκέψις ἐν τῇ διαπραγματεύσει ἐκάστου φιλοσοφικοῦ προβλήματος. Ἀνεξαρτήτως δὲ τοῦ ἂν συμφωνῇ τις ἢ μὴ πρὸς τὰ ἐκάστοτε πορίσματα, δὲν δύναται ὁ καλῆς πίστεως ἀναγνώστης νὰ ἀρνηθῇ παρὰ τῷ κ. Κουτσογιαννοπούλῳ τὴν παρουσίαν *«ἐπιστημονικοῦ πνεύματος»* καλλιεργηθέντος δι' ἐπιμόνου καὶ ἐπιμόθου μελέτης καὶ προπαρασκευῆς καὶ διακρινομένου διὰ τὴν ὀρθὴν κρίσιν καὶ τὴν ἄνευ χασμάτων συνέχειαν καὶ συνέπειαν τῶν ἐκδηλώσεών του. Διὸ συγχαίρων τὸν νεαρόν, πλὴν ὄριμον, ἐπιστήμονα, εὐχομαι αὐτῷ νὰ ἐξελιχθῇ εἰς Νεοέλληνα φιλόσοφον, βαθὺν γνώστην καὶ σώφρονα κριτὴν τοῦ ἔθνικοῦ πολιτισμοῦ, διὰ φιλοσοφικῆς θεωρήσεως ὑποδεικνύοντα τὸ ὀρθὸν καὶ πρέπον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Ἐπίτιμος Γενικὸς Διευθὴς

Μαρασλείου Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας